

«Кинув хтось юність в розмай...» (1948)

Буряківець Юрій Дмитрович

* * *

Кинув хтось юність в розмай,
Вітром постукав у брами.
Ти залишала свій край,
Тужно прощаючись з нами.
Чайки неслись з берегів,
Чулось вітрів нарікання.
Я ж тебе вірно любив,
Наче зорю на світанні.
Більше вона не зійшла,
Сльози лишивши на листях.
Ти своїх мрій не знайшла
В дальнім, заобрійнім місті.
Знову ідеш край берез
Мовчки у одязі білім.
Плинуть тумани від плес
Нам із дитинства ще милих.
Ніби ще вчора у світ
Рушила ти незнайомий,
Щоби свій край полюбить,
Втіху зустріти удома.

1948

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/kynuv_khtos_yunist_v_rozmai